

kender min Begrundelse fra Kommissionen, og jeg tvivler for øvrigt ogsaa om, at det ærede Medlem vil beskyldte mig for, at min Modstand mod en Maksimalpris skulde skyldes et Ønske om at bibeholde de høje Kornpriser.

Jeg sagde før, at man skulde være varsom med af træffe en Foranstaltning, der kunde virke hemmende paa den frie Indførsel, og i den Henseende tror jeg, at Prisreguleringskommissionen paa et Punkt har gjort en Indstilling, som er forfejlet. Jeg tænker her paa den Indstilling, der gik ud paa, at man skulde ekspropriere de Beholdninger af dansk Hvede, der laa i København. Kommissionen indstillede, at Staten skulde ekspropriere 50,000 Tdr. dansk Hvede, idet man forudsatte, at disse 50,000 Tdr. Hvede laa i København. Imidlertid viste det sig senere, at saa meget dansk Hvede laa der ikke. Men den højtærede Indenrigsminister gik videre, end Kommissionen havde indstillet, og eksproprierede ikke alene den danske Hvede, men ogsaa de Beholdninger af udenlandsk Hvede, der laa i København, og der var for øvrigt Tale om, at man senere skulde have eksproprieret ogsaa de Partier, som Kornkøbmændene havde købt paa Levering. Jeg tror, det var en Fejl, man gjorde, for jeg tror, at denne Foranstaltning noget har bidraget til at lamme Handelen. Og hvad denne Foranstaltning ikke har skadet i saa Henseende, det har, tror jeg, den Udtalelse gjort, som kom til Offentlighedens Kundskab fra Vurderingskommissionen, og som den højtærede Indenrigsminister forleden oplæste, idet han sagde, hvad den højtærede Formand maaske vil tillade mig at citere: „Hvad det er, der har fremkaldt denne Prisstigning af 1 Kr., eller hvor meget det er, paa Hvede, skal jeg i dette Øjeblik ikke kunne udtale mig om, men jeg ønsker at sige, at mod hvilke som helst spekulationsagtige Manøvrer med Brødkorn maa jeg indtrængende advare. Thi jeg skal gøre opmærksom paa, at i den Skrivelse, Vurderingskommissionen af 29. August tilsendte Indenrigsministeriet den 3. September, skriver Kommissionen, at „saafremt der bliver Spørgsmaal om Fastsættelse af en for hele Landet gældende Maksimalpris for dansk Hvede for derved at hindre, at Prisen paa denne Kornsort og derigennem paa Brødet fordyres uforholdsmæssigt, naar Hensyn tages til de tilstedeværende Beholdninger og Landets Høstudbytte, vil det ikke være nødvendigt at foretage en fornyet Under-

søgelse, idet man gaar ud fra, at en Maksimalpris ikke vil blive højere ansat end den Pris, der blev fastsat pr. 28. August“. I denne Udtalelse fra Vurderingskommissionen, som er bragt til Offentlighedens Kundskab, ligger der et Moment, som jeg tror, man maa tage i Betragtning, hvis man mener, at Korn er et Objekt, som der for Tiden lader sig spekulere i. Det tror jeg ikke, det er“. Denne Udtalelse kan muligvis have bevirket, at den øjeblikkelige Spekulation er afdæmpet, men jeg er paa den anden Side bange for, at Udtalelsen har bevirket, at ikke en eneste Kornkøbmand vilde røre sig for at skaffe fremmed Tilførsel til Landet. Kendsgeneringerne viser i alt Fald, at det har været Tilfældet, og det er en given Sag, at naar Kornkøbmændene staar med den Trusel over Hovedet: Det, I fører hjem i denne Uge, kan I risikere, at Staten tager i næste Uge til en lavere Pris end den, I har ført det hjem til — det er faktisk det, Kommissionen siger, altsaa ikke Prisreguleringskommissionen, men de tre Mænd indenfor Vurderingskommissionen, som den højtærede Minister havde udnævnt til at vurdere den Hvede, som eksproprieres her i København... (*Indenrigsministeren* [Rode]: Den Udtalelse fra Vurderingskommissionen gælder dansk Hvede). Det staar der ikke noget om. (*Indenrigsministeren* [Rode]: Jo). Det er en given Sag, at hvis Prisen paa dansk Hvede skal være bestemt, kan man heller ikke indføre fremmed Hvede. Om Udtalelsen alene gælder for dansk Hvede eller for Hvede i det hele, er for saa vidt ganske ligegyldigt i denne Forbindelse, for den vil have ganske den samme Virkning. Thi hvis dansk Hvede skal ansættes til en bestemt Pris, en Pris, som er betydeligt lavere end den, hvortil man kan købe udenlandsk Hvede, faar det ganske den samme Virkning, saa er der ingen Købmænd, der vil føre udenlandsk Hvede hertil, da det siger sig selv, at de saa ingen Udsigt vil have til at faa den Pris for den, som de selv har givet. Men hvad enten man nu tager det paa den ene eller paa den anden Maade, er det min Overbevisning, at denne Foranstaltning har bidraget til at lamme Handelen herhjemme og til at svække Interessen for at indføre fremmed Korn.

Der er maaske ogsaa et andet Forhold, som i nogen Grad har bidraget hertil, og det er det, at Staten har opkøbt og henlagt her i København en Behold-